

4565 27/5 40: Forespørgsel til Ministeren for Landbrug og Fiskeri af Jens Thomsen m. fl. 4566

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

gerne, og man fik af denne Fremstilling det Indtryk, at det var min Skyld, at der ikke var kommet noget ud af det. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvornaar har jeg eller nogen anden i Regeringen eller Flertallet her i denne Sal modsat sig, at en saadan Ordning er blevet gennemført? Jeg synes, at det vilde være rart at faa dette at vide, naar det ærede Medlem fremstiller denne Sag paa en Maade, som om jeg var Skyld i, at Mælkeprisen ikke er sat ned.

Jeg er ingeniunde gaaet imod en saadan Ordning, tværtimod, jeg har været med til at fremme Nedsættelsen af en Kommission, der skulde fremkomme med Forslag om, hvordan man kunde opnaa billigere Priser paa Mælk for Forbrugerne her i Landet. Jeg anser ogsaa den Maade, hvorpaa man distribuerer Mælken herhjemme, for saa kostbar, at det er helt urimeligt. Vi er efterhaanden blevet saa forvænnede i den Retning, at vi har faaet Priser, som er helt urimelige, men man kan naturligvis ikke opretholde den nuværende Service, hvis man vil have billigere Mælk, og dér er jeg for min Part rede til at medvirke til Gennemførelsen af en mindre omfattende Service, saaledes at Forbrugerne kan faa Mælken billigere, men jeg vil protestere imod, at jeg nogen Sinde er gaaet imod en Ordning, som har givet Mulighed for at gennemføre de billigere Priser, som det ærede Medlem her har omtalt.

Dernæst omtalte det ærede Medlem en Lov om Tilskud i Anledning af Mund- og Klovesygen til de Landmænd, som har haft store Tab i deres Besætninger, og man fik af denne Fremstilling det Indtryk, at det ogsaa var en Lov, hvorved jeg havde paaført Landbruget Udgifter. Jeg skal kort sige, at denne Lov gik ud paa at yde et betydeligt Milliontilskud til Erstatning til de Landmænd, som var daarligst stillede, og som havde lidt de største Tab, efter visse bestemte Regler, dels fastsat i Loven og dels fastsat efter Forhandling mellem Landbrugsraadet og mig, saaledes som det var nævnt i Loven. At Loven ikke har kostet Statskassen Penge, er ingeniunde rigtigt. Enhver, der sad og hørte paa det ærede Medlem før, vilde nærmest faa det Indtryk, at Staten ikke havde haft

nogen Udgift, fordi jeg havde søgt at vælte alle de Byrder over paa Landbruget, som det var muligt, og saa er Forholdet det, at denne Tilskudslov har givet Landbruget ca. 7 Mill. Kr.

Hvis det ærede Medlem, som han nævnte, har Eksempler, der efter hans Skøn viser, at de Landmænd, han omtalte, har Ret til at faa udbetalt Tilskud efter Loven, saa kan det ærede Medlem komme med disse Sager — det har han jo gjort tidligere —, og hvis der er Rimelighed i det og Lovhjemmel for det, saa skal de paagældende blive imødekommet, men jeg kan sige angaaende det ærede Medlems Krav om, at Tilskuddet skulde udbetales direkte til de gensidige Forsikringsforeninger, at det er stik imod Loven. Selv om det ærede Medlem vil have mig paa Glatiis, saa føler jeg mig overbevist om, at det er bedre at stole paa min egen og mine Juristers Bedømmelse end paa det ærede Medlems Vejledning. Jeg tror ikke paa, at den er tilstrækkelig, for det ærede Medlem har jo en Evne til at se en Sag fra den ene Side, men ikke tage Hensyn til andre Sider af Spørgsmaalet. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem: Har han Eksempler paa, at Folk ikke har faaet paa Grund af Fejl el. lign., kan han komme med dem, men at gennemføre Bestemmelser, som er stik imod Loven, faar det ærede Medlem mig ikke med til.

Jeg vil gerne sige til de ærede Medlemmer Hr. Løje og Hr. Falk-Jensen — ja, jeg har jo allerede svaret dem —, at jeg har ført Forhandlinger med Mejeribrugets Ledelse baade før den 9. April og efter den 9. April om at placere mere Smør paa Hjemmemarkedet og for at opnaa dette at begrænse Margarineproduktionen, og i disse Forhandlinger har vi været enige om, at naar der skulde placeres et ekstra Kvantum Smør paa Hjemmemarkedet, skulde Landbruget have Eksportprisen for dette Smør. Saaledes aftalte vi det før den 9. April og efter den 9. April, idet vi naturligvis fra begge Sider er enige om, at Landbruget ikke skal tabe noget ved en saadan Foranstaltning. Landbrugerne har jo Interesse i at faa dette Smør solgt og faa deres Penge med det samme, og som Forholdet er til Tyskland, ved vi alle, at vor Eksport dertil er steget meget stærkt, men vor Import fra Tyskland